

DE NIEUWGEDEINDE VAKBEBEVEGING

Het IIIe Jaarlijksch Kongres van de Syndikale Jeugd van Antwerpen

door Jef Galliaert

Inleiding.

DE Syndikale Jeugdvereniging, onderafdeling van de Federatie van Vakbonden, bestaat drie jaar. Gesticht in Januari 1931 met 185 leden, heeft deze organisatie van jonge vakbonders zich weten uit te breiden tot een beweging van 2,073 leden op einde December 1933.

De Syndikale Jeugd is ontstaan uit de organisatie van den cursus voor jonge vakbondsleden.

Her was op de Syndikale Week van Antwerpen in 1929 dat, naar aanleiding van een betoog door kameraad De Vlaemyck, de wensch werd uitgedrukt dat de aangesloten vakbonden zich krachtadiger zouden gaan bezighouden met de organisatie en met de opvoeding van de jeugdige leden.

Deze wensch werd op het Syndikaal Kongres in Augustus 1930 bekrachtigd. Naar aanleiding van dit besluit, richtte de Federatie van Vakbonden van Antwerpen, in overeenstemming met de Syndikale Kommissie en de Centrale voor Arbeidersopvoeding, tijdens de wintermaanden van 1930, een cursus in voor jonge syndikalisten. Deze leergang omvatte een zestal lessen, en werd ingericht in een vijftiental gemeenten. De lessen werden door gemiddeld driehonderd jonge mensen gevolgd.

Bij het eindigen van den leergang werd de vraag op den voorgrond gesteld, of het aldus ontstane contact met een paar honderd jonge arbeiders mocht verbroken worden.

Verder was de Federatie van oordeel, dat de inrichting van enkele lessen per jaar, niet kon volstaan om de syndikale scholing van de arbeidende jeugd te voltooien en dat daaraan bestendig diende gewerkt te worden. Op 4 Januari 1931 werd te Antwerpen een algemeene vergadering uitgeschreven voor alle jonge vakbondsleden. Hierop werd het woord ge-

voerd door kameraad G. Laroche, sekretaris van de Federatie van Vakbonden. 185 jonge arbeiders, leden van verschillende vakorganisaties en woonachtig in verschillende gemeenten, gaven zich op als lid.

Bij de oprichting van de Syndikale Jeugd werden door de bestaande jeugdgroepen verschillende argumenten tegen dezen nieuwen vorm van Jeugdbeweging naar voren gebracht. In het verder verloop van dit verslag zullen wij enkele van deze argumenten bespreken.

Naar aanleiding van een onderzoek naar den toestand van de jeugdbeweging in ons arrondissement, bleek dat gansch de arbeidersjeugdbeweging op dat oogenblik samengesteld was uit :

500 leden van de A.J.C. ;
600 voetballers en andere sportlui ;
1,500 turners,

of in totaal 2,600 jonge arbeiders, aangesloten bij de verschillende arbeidersjeugdkringen.

Bij de Federatie van Vakbonden, alleen in het Arrondissement Antwerpen, waren ongeveer 18,000 jonge vakbondsleden onder de 22 jaar aangesloten, zoodat meer dan 15,000 jonge mensen uit eigen rangen onder geen enkelen vorm, actief deelnamen aan de werking van de moderne arbeidersbeweging.

De toekomst heeft uitgewezen dat geen enkele bestaande jeugdgroepering door de oprichting van de Syndikale Jeugdvereniging schade heeft ondervonden.

De ledentallen zijn stabiel gebleven of hebben zich uitgebreid.

De Syndikale Jeugd heeft op drie jaar tijd bij de 2,500 leden weten te groepeeren en haar is nog een groote uitbreiding voorbehouden, zonder het terrein der bestaande jeugdorganisaties te betreden.

Het IIIe Kongres.

a) *Jeugdleiderskonferentie*. — Evenals de vorige jaren werd ook dit kongres ingezet door een konferentie voor de jeugdleiders. Meer dan 200 bestuurleden waren aanwezig, benevens talrijke syndikale leiders: Corneel Mertens, van de Syndikale Kommissie; Tommen, van de Centrale der Metaalbewerkers; Fassin, van de Algemeene Centrale, en tal van plaatselijke syndikale leiders.

De agenda van de jeugdleiderskonferentie omvatte twee punten:

a) Een referaat door kameraad F.-S. Noordhoff, bestuurder van het Nederlandsch Verbond van Vakverenigingen, over « Het Vakbondsjeugdwerk in Holland »;

b) Het algemeen jaarverslag en nieuwe richtlijnen daarstellen.

Kameraad Noordhoff behandelde in een rijk gedocumenteerd betoog de *geschiedenis, den hedendaagschen stand en de vooruitzichten van het vakbondsjeugdwerk in Nederland*.

In 1916 bestond in Nederland een Centraal Comité omgezet in de Arbeidersjeugdcentrale (A.J.C.). Alle jeugdige vakbondsleden tot 18 jaar werden automatisch ingeschreven in de A.J.C.

De onderscheiden vakbonden betaalden hiervoor een kollektieve bijdrage. De A.J.C. telde op dit oogenblik 3,000 leden.

In 1920 verleende het N.V.V. een toelage van 200,000 gulden aan de A.J.C. De groei van het A.J.C. van 3,000 tot 12,000 werkte opwekkend.

In 1925 kwam de vakbeweging echter tot de vaststelling dat de groote financieele offers nutteloos bleken.

De vakbeweging had met het nuchtere feit af te rekenen, dat haar invloed bij de jeugd met reuzenschreden achteruitging en werd genoodzaakt het vraagstuk der jeugd opnieuw onder het oog te zien. Het kollektief lidmaatschap der jonge vakbondsleden werd afgeschaft. Slechts wanneer de vakbondsleden zulks uitdrukkelijk verlangden, betaalde de vakbond de kontributie voor hen.

In December 1925 werd door het N.V.V. en de A.J.C. een Kommissie samengesteld om een onderzoek in te stellen naar de organisatie der jeugdige arbeiders in Duitschland, Oostenrijk en Tsjecho-Slowakije. In Oktober 1926, op het kongres van het N.V.V., werd scherpe kritiek uitgebracht op de A.J.C.

Het ledental aspirantleden was onrustwekkend gedaald.

De Nederlandsche vakbeweging telde in

1920 :	11,828 aspirantleden	(van 14 tot 18 jaar) ;
1921 :	8,738,	een vermindering van 26 t.h. ;
1922 :	6,470,	» 26 t.h. ;
1923 :	4,325,	» 33 t.h. ;
1924 :	2,964,	» 31 t.h. ;
1925 :	2,519,	» 15 t.h.

In 1925, op vijf jaar tijd, was het aantal jonge vakbondsleden teruggevallen van 11,828 tot 2,519. Dit niettegenstaande het feit dat de A.J.C. van 3,000 tot 12,000 leden was aangegroeid, dank zij, voor een groot gedeelte, den financieelen steun verleend door de vakbeweging.

In 1926 wordt besloten dat de vakbonden zelfstandig het jeugdwerk zouden aanpakken. Enkele bonden ge-

ven eigen jeugdbladen uit. Er wordt zoowat chaotisch gewerkt. De eenen doen iets, de anderen niets.

Ten slotte komt er inniger samenwerking tot stand en, op 6 Februari 1931, wordt overgegaan tot de stichting van een jeugdraad met adviseerende bevoegdheid.

Er bestaan nu 23 plaatselijke Jeugdraden.

Ook in Nederland ondervindt men dat kadervorming een van de belangrijkste vraagstukken bij het jeugdwerk is.

Noordhoff wijdt verder breedvoerig uit over de wijze waarop de Jeugdraad werkt in Nederland en de verschillende vraagstukken, die voor de jonge vakbondsleden en jonge werklozen in behandeling worden genomen.

Er bestaat insgelijks samenwerking met verschillende vormen van jeugdbeweging, o.a. met A.J.C., Arbeiderssportbond, Instituut voor Arbeidersopvoeding, Jeugdherbergcentrale en Kultureelen Raad.

Spreker sluit zijn betoog met de vooruitzichten die gunstig kunnen worden beoordeeld voor het werk in de toekomst. Zeker is het, dat het afzonderlijk jeugdwerk onmiddellijk resultaten voor de syndikale beweging heeft weten te verwezenlijken. In 1928 verhoogde het aantal aspirantleden met 38 t.h.; in 1930, met 21 t.h.; in 1931, met 21 t.h., en in 1933 telde de Syndikale Jeugd in Nederland reeds 26,000 leden. Op acht jaar tijd was dus het aantal aspirantleden van 2,519 in 1925 gestegen tot 26,000 in 1933.

Het werk zal, naar het voorbeeld van Antwerpen, meer moeten gecentraliseerd worden en aan den Jeugdraad zullen grootere bevoegdheden moeten toegekend worden.

Noordhoff besluit zijn uiterst belangrijk betoog met de Antwerpsche Syndikale Jeugdbeweging de beste resultaten toe te wenschen en wordt door de aanwezige jeugdleiders langdurig toegejuicht.

Het jaarverslag van de S. J. V.

Het afgelopen jaar bracht ons niet die verwezenlijkingen die wij hadden verwacht.

De ledenaanwinst bedroeg enkel 355 leden.

De crisis, gemis aan leidende elementen, plaatselijke moeilijkheden in zekere afdelingen, waren hiervan de oorzaak.

De vermindering van inkomsten ingevolge de werkloosheid — 60 t.h. van de leden zijn werkloos — was oorzaak dat de propaganda niet volgens vastgestelde richtlijnen kon worden uitgewerkt.

De afdelingen werkten veel regelmatigiger dan vorige jaren. Zekere afdelingen moesten ontdubbeld worden, ten gevolge van den toevloed van nieuwe leden. Het aantal afdelingen steeg van 21 tot 34; het aantal gewestelijke afdelingen van 5 tot 6. Een totale ledenaanwinst van 466 leden werd geboekt, tegen een ledenverlies van 111, zoodat zuivere winst 355 bleef. Het totaal ledental verhoogde van 1,718 tot 2,073.

Besluiten getroffen betreffende de werking der afdelingen.

1) In iedere gemeente dient opnieuw de toestand onderzocht. Iedere afdeling moet in het bezit zijn van de adressen van al de aangesloten jonge vakbondsleden en zoo mogelijk van de samenstelling van het gezin van al de aangesloten vakbonden.

2) De gewestelijke besturen dienen regelmatig om

de maand te vergaderen en verslag uit te brengen aan het Federaal Bestuur.

3) Voor al de leden dienen buiten de ontwikkelingsbijeenkomsten regelmatig per week, bijeenkomsten georganiseerd te worden.

4) Voor de landbouwgemeenten dient een bijzonder programma samengesteld te worden.

5) Ten behoeve van de afdelingen dienen schema's van werkprogramma's te worden samengesteld, met opgave van liederen, spreekkoren, gemeenschapsspelen, enz.

Ontwikkelingswerk.

Niettegenstaande de Syndikale Jeugd niet over alle noodwendige middelen en medewerkers beschikt om het ontwikkelingswerk volledig te kunnen uitwerken, zooals dit door ons werd voorgesteld, werden toch verheugende resultaten geboekt.

De cursus voor jonge vakbondsleden omvatte acht lessen. Het aantal uitgewerkte lessen bedroeg 287.

Gemiddeld werd iedere les bijgewoond door ongeveer 900 leerlingen.

Daarenboven werden 193 voordrachten ingericht, waarvan het grootste gedeelte opgeluisterd werden met lichtbeelden en filmvertoning.

In totaal werden over al de afdelingen ingericht 287 lessen en 193 voordrachten, of 480 ontwikkelingsbijeenkomsten, met een totaal aantal aanwezigen van 17,043.

De jeugdleiderskursus ingericht om de veertien dagen wordt regelmatig gevolgd door meer dan 100 jeugdleiders.

Deze cursus is samengesteld uit twee deelen :
1° een praktisch gedeelte over groepsadministratie, kampeeren en trekken, lichaamsontwikkeling, enz. ;
2° een theoretisch gedeelte over economie.

Ten behoeve van de jeugdleiders wordt maandelijks een jeugdleidersblad uitgegeven.

Besluiten betreffende het ontwikkelingswerk.

1° Iedere afdeling dient een bijzonderen leider aan te stellen voor het ontwikkelingswerk, dat reeds tijdens de zomermaanden dient samengesteld te worden.

2° Het is volstrekt noodzakelijk dat bij de samenstelling van het ontwikkelingswerk gestreefd wordt naar voldoende afwisseling door :

- a) inlassching van voordrachten met filmvertoningen, lichtbeelden en fonograafplatenmuziek ;
- b) voordrachten over aktuele gebeurtenissen ;
- c) boekbespreking en voorlezingen.

Ontspanningswerk.

In verschillende afdelingen werden klubs gevormd. Klubs die zich bezighouden met zang, spreken bewegingskoor, leekendans, muziek, zwemmen, handbal, atletiek, kampeeren en uitstappen.

Het aantal zangklubs bedraagt 21 ; muzieklubs, 8 ; zwemklub, 1 (voor gansch het gewest Antwerpen), klubs spreekkoren, 12 ; atletiek (alleen tijdens de zomermaanden), 18 ; dansklub voor meisjes, 1 ; aan kampeeren wordt, op enkele uitzonderingen na, door al de afdelingen gedaan.

Besluiten betreffende het ontspanningswerk.

a) Opgave door het Federaal Bestuur van liederen, spreekkoren, leekenspelen, enz., zoodat in het ontspanningswerk eenvormigheid kan worden bekomen, en de mogelijkheid bestaat om massa-uitvoeringen te organiseren.

b) Iedere afdeling dient, buiten het opvoedingswerk, een ontspanningsprogramma te organiseren.

c) Opgave van wandelingen- en kampeerterreinen met opgave van merkwaardigheden, die deze uitstappen bieden.

Propaganda.

Aan talrijke propagandaoptochten werd deel genomen.

Meer dan 30,000 sluitzegels met een oproep tot lidmaatschap van de Syndikale Jeugd, werden verspreid. Meer dan 40,000 propagandamanifesten voor de Syndikale Jeugd werden verdeeld.

Aan de nijverheids- en avondschole, tevens bij het eindigen van het schooljaar, werden duizenden manifesten verspreid.

Het blad *De Syndikale Jeugd* verscheen regelmatig om de maand.

De regelmatige oplage van het blad bedraagt 3^r. Met bijzondere gelegenheden, 1 Mei en andere bijzondere betoogingen, werd de oplage opgevoerd tot 5,000. De kolportage van het blad zou in iedere afdeling beter ter hand dienen genomen te worden.

(Slot volgt.)

De Syndikale Jeugd in het Antwerpsche

door Corn. Mertens

OP een andere plaats in dit nummer, vinden onze lezers een relaas van het derde kongres der Syndikale Jeugd in het Antwerpsche, en dit van de hand van makker Galliaert, de geestdriftige jeugdige leider dezer beweging.

We woonden dit kongres bij als vertegenwoordiger der Syndikale Kommissie van België, en willen hier de gelegenheid aangrijpen in korte trekken onze indrukken over de bijeenkomst te geven.

Vooreerst willen wij er de aandacht op vestigen dat dit jaarlijksch kongres uit twee wel afgescheide deelen bestaat, geheel en gansch aan de omstandigheden beantwoordend.

Het eerste gedeelte van dit kongres draagt de naam van « jeugdleiderskonferentie », en neemt de eersten dag in beslag. Alleen de leiders der plaatselijke en gewestelijke groepen zijn daar aanwezig om verslag te hooren over de werkzaamheden tijdens

het verlopen jaar, en daaraan eene bespreking te knopen die niet alleen toelaat na te gaan wat men in de onderscheiden afdeelingen over den geleverden arbeid denkt, maar die tevens ook de gelegenheid biedt om een oogslag te werpen op het werk van den dag van morgen.

Het leerrijke van deze bijeenkomst wordt verhoogd door eene uiteenzetting, — eveneens door eene bespreking gevolgd, — over het jeugdwerk in de vakbeweging in het buitenland, waarvoor dit jaar onzen vriend Noordhoff uit Amsterdam zich bereidwillig ter beschikking had gesteld.

Het tweede gedeelte heeft meer een betoogend karakter. Daar zijn niet alleen de jeugdleiders, maar ook de leden zelf, zoo meisjes als jongens, die door hunne aanwezigheid hun medeleven met de organisatie en hare bedrijvigheid betoonen willen. Ruim duizend jeugdige leden der vakbeweging, uit alle hoeken van het arrondissement samengekomen, die zich van vóór het aanvangsuur in de kongreszaal een plaatsje uitzoeken. Velen onder hen zijn sinds lang werkloos, en hebben zich slechts de verplaatsingskosten kunnen getroosten, dank aan de daadwerkelijke solidariteit van de jonge makkers van beider kunne die, het geluk hebbend nog aan het werk te zijn, het hunne hebben bijgedragen om de reis hunner min bedeelde, werklooze kameraden mogelijk te maken.

Ze zijn daar allen, niet meer om over de werkzaamheden van het afgelopen jaar te beraadslagen, — dat hebben de jeugdleiders reeds vóór hen gedaan, — maar wel om een drietal uiteenzettingen te hooren over enkele der vraagstukken die zich, met meer aandrang dan ooit, aan de belangstelling van allen opdringen; om de begroeting der ouderen te aanhooren, en van deze laatsten met dankbaarheid de uit de ervaring geputte lessen in ontvangst te nemen.

Het was een geestdriftige vergadering, waar het woord der onderscheiden sprekers met erkentelijkheid begroet werd, en die zonder den minsten twijfel op allen een diepen indruk heeft nagelaten, in het bijzonder op die jeugdige arbeiders en arbeidsters wier saamhorigheidsgevoel op stevige wijze werd aangewakkerd.

Stipt op tijd liep deze bijeenkomst ten einde, en werd door eene betooging gevolgd. Met de talrijke kleurige en fleurige vlaggen van de verschillende afdeelingen der Syndikale Jeugd voorop, opgewekt door de eigen muzieken zooals fanfare en mandolinegroepen, en onder het zingen van krachtig klinkende liederen, trokken de jonge scharen door de straten der stad Antwerpen, overal met sympathie en belangstelling door de zondagwandelaars bejegend.

Na dien tocht door de stad, werd in het kongreslokaal het middagbrood genuttigd. Daarop volgde een feest, waarvan het leerzaam en ontspannend pro-

gramma, de moeilijksten bevredigen kon, waarna ieder den terugtocht naar zijnen haard aanving.

* * *

We wenschen niet het minst te verbergen dat we niet alleen zeer gunstig, maar tevens ook heel sympathiek staan tegenover de inrichting en het houden van dergelijke bijeenkomsten. We geven er ons ten volle rekenschap van dat een dergelijk, jaarlijksch kongres een gebeurtenis, een eenig oogenblik is in het organisatieleven van onze jonge vakbonders van beide geslachten.

In den loop van het jaar werken zij met alle krachten in hunne plaatselijke groep; wordt hun den weg gewezen naar een daadwerkelijk medeleven met hunne vakorganisatie; wordt gearbeid aan de ontwikkeling van hun verstandelijk peil en hun solidariteitsgevoel. En dan, eenmaal in de twaalf maanden, komen zij uit alle hoeken van het gewest te zamen; wordt hen de gelegenheid gegeven onderling te verbroederen; wordt door een geestdriftig samenzijn hun gezichtseinder verder verbreed; smeden zij vriendschapsbanden die hen sterken zullen in den verderen strijd.

Het is ook een gepaste gelegenheid om de meest bekwamen tusschen onze jongeren naar voren te brengen; om hen te gelasten een bepaald onderwerp of vraagstuk te behandelen en alzoo hunne intrede te doen in het een voorname plaats innemende werk van onze beweging.

Het is onze vurigste wensch dat in alle streken des lands, — wat ook de vorm weze welke aan de organisatie der jonge vakbonders gegeven is geworden, — dergelijke jaarlijksche bijeenkomsten door onze federaties van vakbonden zouden ingericht worden. Het voorbeeld van Antwerpen, het zoo welgelukte kongres over enkele weken in den Borinage door de Bouwwerkers op touw gezet, en nog andere bijeenkomsten ook, bewijzen dat er op die manier met kans van welslagen door de vakbeweging kan worden opgetreden.

De jeugd, in hare voortvarenheid, verlangt immers dat haar de gelegenheid geboden wordt zich op hare manier uit te leven; haar deel bij te brengen in onzen grooten strijd voor de bevrijding uit de knellende boeien van het kapitalisme. Aan ons, de ouderen, aan dit verlangen te gemoet te komen en dit te doen op zulke wijze, dat het én de jongeren, én onze beweging ten goede komt.

En wellicht komt dan spoedig de dag, dat we, eenmaal per jaar, en als Syndikale Kommissie, onze jonge vakbonders in groote massa naar Brussel brengen, om in een groot kongres met een indrukwekkend betoogend karakter, gevolgd of gepaard met een indrukwekkenden optocht door de straten der hoofdstad, alzoo de samenwerking tusschen ouderen en jongeren in onze beweging, door krachtige banden nog inniger samen te snoeren!